

עלון מס' 624
פרשת בהעלותך
 יח' בסיון תשע"ח

ישא ברכה

יצא ע"י אברכי הכולל שבמוסדות "יגל יעקב", חולון
 בראשות מו"ר עט"ר הרה"ג יוסף מוגרבי שליט"א

למצוא חן

שיחת השבוע

לפני כמאתיים שנה נפטר בווינה השר שמשון ורטהיימר ז"ל, בנקאי אמיד, תומך תורה ומפעלי חסד. זמן קצר לאחר מכן סח הצדיק הקדוש רבי חיים מצאנז זצ"ל לחסידיו: בואו ואספר לכם מה ארע בדינו של השר היהודי מווינה. תמהו, והצדיק פתח וסיפר: כשעלה למרום, נתבקש למסור דין וחשבון. אמר: "סדר יומי קבוע היה. בבוקר קמתי והלכתי לתפילה, ושבתי לביתי לארוחת בוקר. אחריה שתייתי קפה, עישנתי סיגר, ועברתי על העיתונים. אדם במעמדי חייב להיות מעודכן. ברכתי על מזוני והלכתי לבנק עד לצהריים. שבתי לביתי לארוחת צהריים, אכלתי וברכתי והלכתי לנוח. כשקמתי, הגיעו גבאי הצדקה ונציגי הישיבות, שטחו את בקשותיהם וקיבלו את תרומתי. לאחר מכן עליתי לבית הכנסת לתפילת מנחה, שיעור תורה ותפילת ערבית. לאחר התפילה היה לי שיעור נוסף, ארוחת ערב ומשחק שחמט, להפיג את מתיחות היממה. קריאת שמע שעל המיטה ושינה. זהו, כזה היה סדר יומי". שמע בית הדין, והחליט: "גן עדן!" באו שני מלאכים צחורים להוליכו למקומו, ואחריו התייצב לדין חברו, אף הוא בנקאי, שנפטר באותו היום. מתחילה פחד רעד מהדין הנורא, כי לא שמר תורה ומצוות. אבל מששמע את דברי קודמו, נרגע. כשהתבקש למסור דין וחשבון, הצהיר: "סדר יומי אף הוא קבוע היה, כמעט כסדר יומו של קודמי. ניתן לומר שהיה זהה בשלושת רבעי היממה: גם אני קמתי משנתי. אומנם לא הלכתי לבית הכנסת, אבל אכלתי ארוחת בוקר וקינחתי בספל קפה וסיגר. כמוהו. אומנם לא ברכתי, אבל הלכתי לבנק וחזרתי לארוחת צהריים. כמוהו. ושוב, לא ברכתי אחריה אבל נחתי צהריים. כמוהו. לא קיבלתי דורשי תרומות אלא הלכתי למועדון חברתי - אבל חזרתי כמוהו לארוחת הערב, ולאחר משחק שחמט שכבתי לישון". לא תורה, לא תפילה, לא חסד, לא החזקת תורה, ובית הדין פסק: "גיהנם". התקומם הלה, וחקר: "גן העדן שפסקתם - על התפילה והלימוד והחסד בלבד נפסק?! אמרו לו: "לא, הוא קיבל שכר על עשרים וארבע שעות ביממה!" טען הלה: "הלא עשרים שעות היו זהות, לי ולו - מדוע לא אקבל תמורתן שכר?!". ענוהו: "משל למה הדבר דומה? לסוחר הקונה תבואה מן האיכר, שקי תבואה המעורבת במוץ ותבן ואף צרורות עפר. כך בוחר האיכר למוכרה, ומקבל עבורה את מחירה. אך אם יבוא אדם ויבקש למכור את המוץ לבדו ולקבל עבורו את מחצית המחיר - הלא ילעגו לו..." והסבירו: "הוא הדין בענייננו: כשם שיש שותפות יששכר וזבולון, לומד התורה עם הסוחר התומך בו ומאפשר את לימודו, כך יכול אדם להיות "יששכר וזבולון" כאחד, כאשר הוא עובד ועמל לפרנסתו כדי שיוכל לנהל אורח חיים יהודי, לחנך את ילדיו בחינוך תורני, להקדיש עיתים לתורה וליטול חלק במעשי חסד - אדם כזה הופך גם את שעות עבודתו ואף את שעות מנוחתו למכשירי מצוה ומקבל אף עליהם שכר, כי הם המאפשרים לו להתפלל ביישוב הדעת וללמוד תורת ה', לחנך בניו ולנהל ביתו בדרך ה'. אבל עבודה ומנוחה בלבד, בלא שיהיו מכשיר לרוחניות ולמצוות, אינם נושאים שכר!". סיפור נפלא הוא, וליקחו כה נוקב ומחייב. ורמוז הוא בתורה, בתחילת פרשתנו: "וזה מעשה המנורה מיקשה זהב, עד ירכה עד פירחה מיקשה היא, כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה". והסביר רבינו ה"חפץ חיים" זצ"ל: המנורה הטהורה רומזת לתורה, "תורה אור". השמן הזך רומז לחוכמה הזכה, הפיתוחים הכפתורים והפרחים רומזים לפרטי הדינים, הכל "כמראה אשר הראה ה' את משה", הכל ניתן למשה מסיני. אך הנה דבר חידוש: גם "ירכה", הכן המעמיד, הרומז לפרנסה המאפשרת את לימוד התורה - גם היא מיקשה אחת, חטיבה אחת עם המנורה עצמה, וגם היא זהב טהור! כי כאשר מטרתה להיות בסיס וכן לתורה הקדושה - נוטלים גם עבורה שכר!

(מעין השבוע)

כל מי שרוצה להצליח, לשגשג ולפרוח בכל, ודאי יודע שצריך הוא למצוא חן בעיני ה' יתברך. כיצד ניתן למצוא חן בעיני מי שאמר והיה העולם? כיצד אפשר להתחבב בעיני הקב"ה ישתבח שמו לעד? ובכן ישנה מידה נפלאה שכל הזוכה לה, זוכה לחן מיוחד בעיני ה' יתברך. מידה זו היא מידת הענוה, שנאמר: "ולענוים יתן חן". אחד מהאנשים הקרובים ביותר לה' יתברך היה משה רבינו. כמוכן שאדון כל הנביאים ניחן היה במידה זו של ענוה כמו שהתורה הקדושה מעידה עליו בפרשתנו: "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה". ומופת וראיה לכך אפשר להביא ממקרה הכתוב בפרשה. במחנה ישראל היו שני אנשים שהתחילו להתנבא. קראו להם אלדד ומידד. רש"י הקדוש זיע"א כותב מה הם היו מתנבאים: משה מת והיושוע מכניס את ישראל לארץ. מיד רץ הנער ויש אומרים שגרשום בן משה היה, כשהוא מבוהל ומפוחד, רוגז וכועס למשה רבינו ומספר לו על אודות הנבואה. הוא גם אינו פוסח מלהציע עונש הגון למתנבאים הפוגעים כביכול בכבודו של מנהיגם של ישראל. ומה היתה תגובתו של משה רבינו, האם הוא כעס או רגז, קצף או התעצבן? לא ולא. מידת הענוה הייתה טבועה בו. הוא הרגיע את הנער ואמר שהוא לא צריך לקנא בעבורו ומצידו לו יהי שכל העם כולו יהיו נביאים ויזכו שה' יתברך ייתן את רוחו עליהם. אחים ואחיות יקרים, ככל שנתחזק במידה מופלאה זו בבית, בעבודה ובכל מקום שרק אפשר, נזכה למצוא חן בעיני אלוקים ואדם.

זמני כניסת ויציאת השבת

ב"ש	חיפה	י-ם	ת"א	כניסת שבת
19:23	19:15	19:05	19:20	כניסת שבת
20:22	20:26	20:22	20:24	יציאת שבת
20:53	20:51	20:58	20:54	רביעית

הפטרת השבוע

רוני ושמחי (זכריה ב')

מטעמים לשבת חידושים לפרשת השבוע

סיפור לשבת

מסופר על הצדיק המקובל **רבי שלמן מוצפי זצ"ל**, ששבת קודש במחיצתו היתה מעין עולם הבא, כולו קודש ומראהו עוטה אורה ושמחה, זה היום בו יצא קימעה מהצניעות בה התעטף בימות החול, וגילה חידושי תורה לסובבים אותו, אם בפרשת השבוע או חידוש בגמרא, ולצנועים בדברי הזוהר והאר"י ז"ל. מיום השישי בבוקר החל בתכונה קדחתנית לכבוד השבת, לאחר תפילת שחרית עמד מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין ליד ארון הקודש, וקרא פרשת השבוע "שניים מקרא ואחד תרגום" מתוך הספר תורה שלו הכתוב על גיל עתיק בלא משיחה. אך סיים את הקריאה הלך לביתו וזירז את ההכנות לשבת קודש. את המאכלים לסעודה ראשונה בליל שבת הכין בעצמו, כופתאות ממולאות, המרק והדגים תוך מחצית השעה בוריוזות מפליאה, ישב בספרייתו ועסק בסודות התורה עד לשעה החמישית מהיום, הלך למקווה רחץ גופו ג' פעמים וטבל קנ"א טבילות במקווה, יש וברוב ריוזותו מסופק היה בחשבון הטבילות, חזר עליהם מתחילה ועד סוף מחדש. עתה הלך לביתו, הטיב את הנרות לשבת, הכין יתר החפצים בעצמו, השעון, השחות הסכין, המאור לשבת, הביאו לו מתבשילי שלוש הסעודות לשבת, וטעם מכל מין ומין בכפית קטנה לקיים "טועמיה חיים זכו". מיד רחץ פניו דיורגליו בחמין, לבש בגדי שבת והלך במהירות לבית הכנסת, שם ישב ועסק בספר "שער הכוונות" עד לתפילת מנחה. לאחר קריאת "שיר השירים", יצא לחצר בית הכנסת וערך שם קבלת שבת על פי כוונות סידור הרש"ש, התפלל ערבית ויצא לביתו. בדרך הקפיד ללמוד עם בניו סוגיא בגמרא, והיה מתעכב ליד השולחן עוד זמן מה בביאור. אחר כך הקיף את השולחן שתי פעמים קרא כל הסדר, אחז הכוס בידו והיה מסתכל בו מכווין. פעם הסביר פשר התעכבותו לפני הקידוש, והוא כי בעת קידוש ליל שבת קודש מתעוררים הרחמים העליונים, ועת רצון היא לקבל התפילות והבקשות, וכשחלילה היתה עת צרה בעולם, והמצב בארץ הקודש היה מתוח, היה משתהה יתר מנהגו, מתבונן בכוס ופיו ממלל דברי תפילה. סיים את הקידוש וכל בני ביתו התייצבו מולו בשורה, הגדול לפי גודלו והקטן לפי קוטנו, וקיבלו בשמחה את ברכתו, והקפיד כי מיד יטלו את ידיהם ללא הפסק שיחה ביניהם. גם אכילתו בשבת הייתה מועטת, אך יתירה על ימי החול, וסגיא אכילתו ושאל את בני הבית שאלות מפרשת השבוע ומדרשים שונים. מיד החל לשוור שעה תמימה זמירות שבת קודש ובקשות, במיוחד שירי ר' ישראל נג'ארה שנאמרו ברוח הקודש, ומיד ליל שבת קודש היה תורו של אחד מבני המשפחה להשמיע דברי תורה מענינא דיומא. הביאו לפניו פירות בייך עליהם, ואכל מכל מין לפי סדר חשיבותן על פי הזוהר לאחר פירות שבעת המינים. אחרי בייך ברכת המזון בזמיון על הכוס באימה וביראה, והזיה את בני ביתו לסגור עיניהם משך כל הברכה. קודם עלות השחר טבל במקווה ורץ כצבי לבית הכנסת, מיד התחיל בתפילת שחרית, את הזמירות והמזמורים היה קורא בהתלהבות רבה, כל עצמותיו היו נעות והציבור היה מתעורר ממראהו. היה ידוע כמדקדק ומוכשר לקריאה בתורה, ותמיד הפצירו בו שיקרא בתורה. את הטעמים הטעים בנעימה מקורית עתיקה שובת לב, והכל הקשיבו בדריכות לכל אות והברה שיצא מפיו, בחמושו ציין את הסגולות היקרות בקריאה בתורה והנהגות השונות, ההשתחויה, האחזיה בספר תורה, "לשם ייחוד" לפני העלייה, ונשיקת הספר תורה כוונות וכללים שונים. גם במקומות מיוחדים הפסיק לכל עולה כל הפסקה וטעמה על פי תורת הקבלה, והיה אומר: כאשר הנני קורא בתורה, מצטיירים בכוונתי על האותיות הקדושות ותגיהן גם הטעמים והנקודות, וזהו התיקון השלם לקורא בתורה. מימיו לא קרא בספר תורה שנכתב על קלף משוח, אלא על קלף "גויל" בלא משיחה. בסעודת שחרית הזדרז קימעה ולאחריה ישן כמחצית השעה, הלך לבית הכנסת ועסק בכבדי האר"י, עד שהגיעה עת מנחה גדולה והתחיל בתפילתו, הוא פתח את ההיכל במנחה וביקש בצניעה מכתבים שבירו עבור כל ישראל, מנהג זה - סיפר הצדיק לתלמידיו - למדתי ממול"ה הרב יעקב מונסר זצ"ל, שמהנהגו היה לפתוח את ההיכל במנחת שבת, והיה עושה יחודים נפלאים באותה שעה, ואחריהם מבקש בעד כלל ישראל. סמוך לתפילה היה עושה סעודה שלישית. כל השבת היה נוהר רק בדברי תורה ובלשון הקודש דווקא, והיה מזהיר וחוזר לכל אוהביו על זה, והיה אומר כי המדבר דברים כאלה מלבד עונשו חלילה הריהו כמדבר בלע"ז. מיד לאחר סעודה שלישית, קבע ישיבה עם הצנועים ביותר, ולמדו בספר "עץ חיים" עם מפרשיו. אחר למד הפרשה עם פירוש רש"י בעיון עמוק, עם כל הספרים העוסקים בפירוש רש"י, ומפענח הסתיון בו. סיים הפרשה ועסק בלימוד גמרא ברציפות עד תפילת ערבית (עולמו של צדיק).

(עונג שבת)

"בהעלותך את הנרות" (ח,ב)

הגאון רבי אברהם אבוחצירא זצ"ל מצא, כי "בהעלותך את הנרות" מספרו כתיבות "תפילין ראש, יד, פתיל" - היינו אלף שש מאות וחמש. והוא על דרך הכתוב "כי נר מצוה ותורה אור". וכשאדם מישראל מתעטף בטלית ומניח תפילין של יד ותפילין של ראש, מעלה הוא את נר המצוות ומזריח אור בנשמתו, "נר ה' נשמת אדם", ותפילתו מקובלת.

(מעייין השבוע)

"בהעלותך את הנרות" (ח,ב)

נפלא רעיונו של הגאון רבי דוד נחמיאש זצ"ל בספרו "מחנה דן": הנרות הם הבזיכים, בהם שמן החוכמה ואור התורה. אך למי רומזת מנורת הזהב עצמה? הבזיכים רומזים לתלמוד התורה של הגברים, ואילו מנורת הזהב רומזת לעקרת הבית, לנשים הנושאות במשא הבית ובחינוך הצאצאים לתורה ולמצוות. ושלוש מצוותיהן העיקריות נרמזו בתיבת "המנורה", לאמור: "הדלקה", היא מצות הדלקת נרות שבת וחג. "מצוות נדה", היא טהרת המשפחה, "ראשית העיסה" היא מצות הפרשת חלה. ואמרה תורה: "אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות", שהאישה נוטלת חלק שווה בשווה עם לימוד התורה של הבעל, וכל שיעור תורה שלו, והתעלותו בתורה, מאירה לבית ומשפיעה גם על האישה, בהשפעה הדדית של הנרות והמנורה!

(מעייין השבוע)

"והאספסוף אשר בקרבו התאו תאוה" (יא,ד)

אמר רבינו הבן איש חי זצ"ל: לכאורה תיבת "בקרבו" נראית מיותרת, ודי היה לכתוב "והאספסוף התאו תאוה", ומדוע הוסיף אשר בקרבו? אלא הכוונה שהיתה להם תאוה בגוף שלהם, וכמו אותו מלך פרס שהיה מתפלל לאליל שלו, שגרוננו יהיה ארוך כפליים מהשיעור שלו, כדי שיתעכב בו האכילה יותר ולא ירד המאכל תיכף לחדרי בטנו, שאז יתענג בהרגשת מתיקות המאכל בהיותו שווה בגרוננו, כן הם התאו על גוף הקרב שלהם תאוה שיגדל ויתרחב, וזהו שכתוב "ובטן רשעים תחסר", כי בעיניהם יחסר השיעור של בטנם, בחושבם כי קטנה היא ולא תכיל הרבה מאכל כפי רוב תאוותם.

(תורת הפרשה)

"והאיש משה עניו מאוד מכל אדם" (יב,ג)

אמר הכתב סופר זצ"ל: ישנה ענוה פסולה, שאדם נוהג בענוה על מנת שיזכה בתהילה, ועל כן כשהוא נוכח לראות כי מרננים אחריו שהוא בעל גאווה ולא עניו, הריהו משליך באמת את הענוה מאחרי גוו. אבל הענו האמיתי נשאר עניו אפילו כאשר הבריות חושדות בו בגאווה. "ותדבר מרים ואהרון במשה" - הם דיברו במשה, כי גאווה היא מצידו שפרש מן האישה, שכן "גם בנו דבר" - ואף על פי כן נשאר משה "עניו מאוד מכל האדם", הרי זה סימן של ענוה אמיתית...

(מעיינה של תורה)

הנור לנער

הילד אינו קורבן "תמיד"

נאמר בתורה (דברים ד, ב): "לא תוסיפו על הדבר אשר אני מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו", ואמרו רבותינו: אם אתה מוסיף עליו, סופך שתגרע ממנו, וכמו כן אם ההורים מכבידים על ילדיהם יותר מהנורמה המקובלת, סופם שיקלו מעליהם בדברים שאסור להקל. ולכן יש להורים ליזהר, שגם כאשר צריכים למתוח ביקורת, חייבים הם להפריד בין המעשה לעושה, כגון שנשברה צלחת על ידי הילד, אין להם לומר "כמה אתה חסר אחריות", או "כמה שובב אתה", כיון שבכך הם מדביקים תוית לילד של חוסר אחריות או שובב וכו', אלא צריכים הם לומר "חבל שהצלחת נשברה", וכן אם הילד עשה מעשה לא טוב, אין להם לומר "אתה ילד רע", אלא אם רוצים להעיר יאמרו: "המעשה שעשית הוא מעשה רע", וההבדל הוא גדול מאוד, שאם אומרים לילד שהוא רע, הרי הפוכים אותו בגלל מעשה שלילי לאדם רע ולאישיות רעה, ואין זה צודק כלל וכלל, כיון שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ואין הוא נהפך ל"רע" בגלל מעשה שלילי, אלא מעשיו הם רעים, ויסבירו לו שצריך הוא לשפר את מעשיו. וכן צריכים ההורים להמנע מהכללות, כגון לומר לילד: "תמיד אתה מפוזר", או "תמיד יש בעיות איתך", כיון שבכך מאמתים הם לילד שהוא מפוזר, ואם היה לו ספק כלשהוא בתוך תוכו שמא הוא מפוזר ולא מסוגל להיות מסודר, הרי שהוריו נתנו לו גושפנקא שהוא מפוזר והסירו כל ספק מליבו, ועלול הוא לאבד את בטחונו, ולכן עליהם להמנע מהכללות. קראתי דבר מבהיל מזה שאפילו אם ההורים רק "חושבים" על הילד שהוא מפוזר או לא מוצלח וכו' כבר הם פועלים זאת בנפשו, ולכן צריכים להזהר מכל משמר רק לעודד ולטפח ולמנוע הכללות עד שנזכה כווננו לשנים ליום עולה תמיד בבנין בית המקדש במהרה בימינו אכ"ה.

זכו - שכינה ביניהם

מה יעשה מי שהתחתן עם מרור?

באים רבים ושואלים אותי מה לעשות עם האישה? היא קשה! היא ממררת לי את החיים! ועוד ביטויים שאין הדף יכול לסובלם, הנה דברים מלוקטים מספרי רבותינו הפלא יועץ ועוד למען יצאו מלב טהור, ומי שיש בו יראת שמים דבריו מתקבלים, וזו לשונם: מי שזכה ויש לו מה' אישה משכלת ומצא אישה טובה, בודאי שחוט של חסד משוך עליה וחביבה על בעלה. אומנם ביותר צריך ליזהר גבר שנפלה בחלקו אישה קשה, הנה הוא עומד בנסיון גדול, וצריך חוזק להתנהג עימה בשלום ובריעות לכבוד השכינה, כי הדברים עתיקים, ויתן אל ליבו כי גם בארזים נפלה שלהבת, עד שאמרו: "דיינו שמצילות אותנו מן החטא, ומגדלות את בנינו", וגם יתן אל ליבו מאמר חכמינו ז"ל, שדעתן של נשים קלות, לכן ממנו צריך שיבוא השכל, ואם עוברת על דעתו ומכעיסתו, ישמור רוחו לבל יכעס עליה, ואין צורך לומר לבזותה ולקללה ולהכותה חלילה וחס, כי זה מנהג בורים וריקים ופוחזים, ונפשו הוא חובל, רק בפה רך וחך מתוק יוכיחנה, ועל כל פנים עול יסבול ויהיה עלוב ולא עולב, ויקבל עליו דין שמים בשמחה, כי מה' אישה לאיש. ולפי מאמר רבותינו ז"ל שאמרו שמי שיש לו אישה רעה אינו רואה גיהנם, היה ראוי לבקש אישה רעה אם היה יכול לעמוד בניסיון, לפי חומר דין גיהנם, וכיון שעומד בניסיון לא ירש שני גיהנם, אלא יקבל באהבה ויקבל שכר טוב בעמלו. וגם צריך להתחזק לעורר את האהבה, למען לא יהיו בניו בני שנואה חס ושלום, ולפי גודל הצער כן גודל השכר. והגדר למנוע דברי ריבות מביתו, הוא לא לדקדק כל כך בהוצאות הבית על כל פרוטה ופרוטה, כי גורם לה לקנאות מרעותה. לכן איש אשר כברכתו ירבה כבוד ביתו דבר בעתו, ויפייס את אשתו, כי אין הברכה שורה בתוך ביתו אלא בשביל אשתו, וגדול שלום הבית עד שהותר למחוק השם הגדול ליתן שלום בין איש לאשתו, ולכן - לו בכח יגבר איש להעביר רעה מביתו ולהשרות שכינה בביתו. ובתוספת תפילה לבורא יתברך, בודאי שתבוא הישועה והמר יהפוך למתוק והחושך לאור והשיעבוד לגאולה ולכל טוב לעד.

עשה לך רב

ש"ת ממז"ד הר"ג
הרב יוסף מוגרבי שליט"א

E האם מותר להתפלל בשבת על שידוכים?

מותר ובתנאי שלא יגיע לצער כתוצאה מכך.

E האם מותר לקבל תענית בשבת קודש עבור יום ראשון?

מותר.

E מי שרץ לסעודת שבת כדי לסיים מהר ולבוא ללמוד אם נקרא צורך מצוה ומותר לרוץ לצורך זה בש"ק?

מותר. אך גם כאן ילך בנחת ולא יראה משונה בעיני הבריות.

E האם מותר לקדש על יין שראה גוי?

מלבד האבן עזרא שהחמיר, רובא דעלמא מקילין בזה כי אין מציאות להחמיר בזה. וכ"ק מרן מורי ורבי הקוה"ט זיע"א החמיר לעצמו מאוד בזה.

ולהבדיל עליו ואמר לי שאם שותה רביעית בבת אחת יכול לשתותו אף לד' כוסות וכל שכן לקידוש והבדלה.

E האם אפשר לכסות את החלות בנילון שקוף?

אין זה חשיב כיסוי לעניין שבת.

E מי שאשתו ילדה והילדים אינם בבית ורוצה לאכול בביתו לבד וחברו מפציר בו שיאכל עמו אבל נוח לו יותר לאכול לבדו בביתו, אם יש ענין לאכול סעודת שבת בחבורה או שיכול לאכול לבד כרצונו?

שבת ניתנה לעונג ואם עונג עברור לאכול לבד יעשה כן.

E מי שלאישתו קשה לסדר את הבית לכבוד שבת, האם צריך לבטל מלמודו כדי לסדר את הבית לכבוד שבת קודש?

את מה שמוכרח לעשות יעשה ותבוא עליו ברכה.

E אם בזמננו שהמאפיות מצויות יש להקפיד על מה שכתב הרמ"א שיש ללוש חלות בבית בערב שבת קודש?

מצוה מן המובחר ואשרי הזוכים לכך.

E האם בזמן הקידוש צריך שיהיו חלות על השולחן או שאפשר להביאם אח"כ?

יהיו על השולחן מכוסים במפה.

E האם מותר לקדש על מיץ ענבים מוגז?

בשנת תשמ"ז היה יין פנטזיה של כרמל והוא היה מוגז (אולי קיים גם היום) ושאלתי את מרן הגר"ע יוסף זצ"ל אם מותר לקדש

לעילוי נשמת שרה בת הבצי' כא' בניסן תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

הפתעה
מיחדת נדירה
במהלך הערב

ההילולא המסורתית של אור החיים הקדוש זיע"א

הננו מתכבדים להזמין אתכם
להילולת אור החיים הקדוש זיע"א
שתקיים אי"ה ברוב פאר והדר
ביום רביעי יד' תמוז תשע"ח (27/6 למניינם)
באולמי בלאג'יו רח' ישראל ושינגרד 14, בת ים

בהשתתפות:

ראש הישיבה

מו"ר הרה"ג **הרב יוסף מוגרבי שליט"א**
ובהשתתפות רבנים ואישי ציבור

פתיחת שערים בשעה: 20:30

מתנה
לכל משתתף

את הערב ינעים
אופיר סלומון
ותזמורת

סעודה מלאה
כיד המלך

כרטיס כניסה לאירוע 150 ₪ לתורמי המוסדות הקבועים תנתן הנחה
הזדרזו והבטיחו את מקומכם | מס' המקומות מוגבל
לפרטים ורכישת כרטיסים ניתן להתקשר ל-
055-6686613 | 03-5591756

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

ברגשי הערכה והערצה נעלה ברכות באמנות
לעטרת ראשינו מורה דרכינו ומיישר אורחותינו אשר
מפיו אנו חיים מקרב ליבינו לעבודתו יתברך

מו"ר עט"ר שליט"א

והרבנית הדגולה תליט"א

לרגל שמחת הנישואין בשעט"ו
לבנו פע"ח **הרב חיים אברהם שליט"א**
עב"ג בת **הרב מרדכי קשאני הי"ו**
ירושלים ת"ו

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיעלה הזיווג יפה
יפה ושיזכה רבינו שליט"א ונזות ביתו לרוות רוב תענוג ונחת
דקדושה מכל יוצ"ח ומכל עדתינו מתוך בריאות גופא
ונהורא מעליא עד אשר נפסע ונעלה לקבלת משיח
צדקינו ומלכינו בראשינו
במהרה בימינו אמן.

לעילוי נשמת
שמעיה כוסיוף
בן יעל
ת.נ.צ.ב.ה.

להקדשות לתרומות ולכל עניני העלון אפשר לפנות לטלפון 052-7647449
ניתן לתרום להוצאות העלון ולפעילות המוסדות גם דרך "נדרים פלוס" מכל רחבי הארץ
למעוניינים שהעלון ישלח בדוא"ל, נא להשאיר הודעה: yeasa.beracha@gmail.com
כתובתנינו: מפרץ שלמה 100 חולון | טלפון: 03-5591756 | פקס: 03-5584485

לעילוי נשמת
שמואל בביוף
בן בלור
ת.נ.צ.ב.ה.

